

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud aktid ja mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva hagi esemeks on nõue tühistada Euroopa Komisjoni 26. veebruari 2013. aasta [otsus] K(2013) 1200 lõplik ning koos sellega vastuväiteteatis K(2013) 1199 lõplik, millega komisjon avas ametlikult menetluse AT. 40032 — BR/ESBR —Korduv rikkumine selleks, et muuta 29. novembri 2006. aasta otsust K(2006) 5700 lõplik (juhtum COMP/F/38.638 — Butadienkaitsük ja emulsioonpolümeerisatsiooni teel toodetud stüreen-butadienkaitsük), mille Euroopa Liidu Üldkohus osaliselt tühistas ja muutis 13. juulil 2011 kohtuasjades T-39/07: ENI vs. komisjon ja T-59/07: Polimeri Europa vs. komisjon tehtud otsustega.

Oma esimese ja ainsa väitega viitab hageja sellele, et komisjonil puudus pädevus taasavada tema suhtes karistav menetlus selleks, et võtta vastu uus otsus rikkumise kohta. Eeskätt on hageja seisukohal, et komisjoni karistav pädevus Versalis S.p.A. suhtes seoses asjaoludega, mis on menetluse COMP/F/38.638 — Butadienkaitsük ja emulsioonpolümeerisatsiooni teel toodetud stüreen-butadienkaitsük esemeks, ammendus 29. novembri 2006. aasta otsuse K(2013) 1200 lõplik vastuvõtmisega, mille Euroopa Liidu Üldkohus osaliselt tühistas ja muutis 13. juulil 2011 kohtuasjades T-39/07: ENI vs. komisjon ja T-59/07: Polimeri Europa vs. komisjon tehtud otsustega, mille peale on Euroopa Kohtule esitatud apellatsioonkaebused. Karistava menetluse taasavamisega soovib komisjon 29. novembri 2006. aasta otsuse põhjendused sisuliselt üle vaadata, st ta soovib anda uue hinnangu asjaoludele, mida pannakse hagejale süüks ja mida on kord juba hinnatud ning mille kohta Üldkohus on juba väljendanud oma seisukohta oma täieliku kohtuliku kontrolli teostamise raames. Rikkumismenetluse taasavamine on seega oma eesmärgilt ja tagajärgedelt selgelt vastuolus *ne bis in idem*, õiguskindluse, õiguspärase ootuse ja tõhusa kohtuliku kaitse põhimõtetega.

15. aprillil 2013 esitatud hagi — Eni versus komisjon

(Kohtuasi T-211/13)

(2013/C 156/99)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Eni SpA (Rooma, Itaalia) (esindajad: advokaadid: G. M. Roberti ja I. Perego)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tunnistada hagi vastuvõetavaks;

— tühistada vaidlustatud aktid;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolev hagi on esitatud juhtumiga AT. 40032-BR/ESBR seonduva komisjoni 26. veebruari 2013. aasta otsuse K(2013)1200 lõplik peale, millega taasavatakse karistav menetlus, ning samuti 26. veebruari 2013. aasta etteheiteteatise K(2013) 1199 lõplik (ELTL artiklis 101 ja EMP lepingu artiklis 53 sätestatud menetluse kohta) peale.

Oma hagi põhjendamiseks viitab hageja pädevuse puudumisele, kuivõrd komisjonil ei olnud õigust taasavada karistav menetlus selleks, et muuta juhtumiga BR-ESBR seonduvalt 2006. aastal tehtud otsust, ning võtta samaaegselt vastu uus karistav otsus, millega määratakse uuesti trahvi suurendamine korduvuse tõttu.

ENI väidab, et lisaks sellele, et Üldkohus tühistas 13. juuli 2011. aasta otsuses kohtuasjas T-39/07 2006. aasta otsuse BR-ESBR asjaomases osas, tuvastades korduvuses seisneva raskendava asjaolu ebakorrekse hindamise komisjoni poolt, kasutas ta tegelikult oma enda täielikku pädevust ELTL artikli 261 ja määruse nr 1/2003 artikli 31 tähenduses, määrares kindlaks uue trahvisumma ning asendades komisjoni hinnangu enda omaga. Lisaks eespool nimetatud sätete rikkumisele on vaidlustatud aktid lisaks vastuolus ELTL artikliga 266, E[L lepingu] artikli 13 kohase pädevuse andmise ja institutsionaalse tasakaalu põhimõttega, õiglase kohtumenetluse aluspõhimõtetega, mis on ette nähtud EIÖK artiklis 6 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 47, ja *ne bis in idem* põhimõttega, mis on ette nähtud EIÖK artiklis 7.

ENI väidab lisaks, et vastupidi komisjoni väidetele ei tuvastanud Üldkohus lihtsa vormivea olemasolu seoses sellega, kuidas komisjon kohaldas 2006. aasta otsuses BR-ESBR korduvust, seetõttu on komisjoni initsiatiivi aluseks täiesti vääri õiguslik ja faktiline eeldus ning see on ka seetõttu vastuolus EIÖK artikliga 7.